Matej Medvecký

Militantný akceleracionizmus – historický vývoj a súčasnosť „árijského džihádizmu“ a jeho prejavy na Slovensku

Anotácia: Štúdia približuje ideové zdroje militantného akceleracionizmu, ako aj ciele tejto pomerne novej časti súčasného národnosocialistického hnutia. Príspevok ďalej zhŕňa doteraz známe prípady výskytu prejavov militantného akceleracionizmu na území Slovenskej republiky a stručne zhodnocuje riziká, ktoré militantný akceleracionizmus predstavuje pre spoločnosť.

Kľúčové slová: národný socializmus, neonacizmus, militantný akceleracionizmus, terorizmus, dejiny.

Úvod

Militantný akceleracionizmus je súbor taktických postupov a stratégií, ktoré majú vytvoriť tlak a zhoršiť latentné sociálne rozdiely, často prostredníctvom násilia, a tak urýchliť kolaps spoločnosti.[1] Takúto definíciu skúmaného fenoménu ponúka Konzorcium pre výskum akceleracionizmu s tým, že do množiny nasledovníkov militantného akceleracionizmu zaraďujú skupiny, ktoré sa k nemu explicitne hlásia (napr. Atomwaffen Division), ale aj také, ktoré akceleracionistickú stratégiu a taktické postupy nasledujú implicitne (napr. miličné hnutie Boogaloo v USA). Militantný akceleracionizmus v súčasnosti predstavuje najnovší stupeň vývoja najradikálnejšej časti pravicovoextrémistickej scény, pričom pod týmto pojmom chápem konkrétne voľné zoskupenie (komunitu) osôb, ktoré sa prostredníctvom online platformy Telegram (interne nazývanej Terrorgram) snaží podnecovať teroristické útoky a zdieľať dokumentáciu, ktorá je k takýmto útokom potrebná, resp. ktorá má napomôcť k čo najvážnejším dôsledkom takýchto útokov. Ďalej prostredníctvom Terrorgramu a online nástenok (imageboards) zdieľajú rôzne posolstvá, mémy a konkrétne národnosocialsitické (ďalej aj „NS“) publikácie, primárne knihu Jamesa Masona s názvom *Siege.*[2]

Znaky militanntého akceleracionizmu vykazujú aj konkrétne skupiny, známe napríklad pod označením Atomwaffen Division,[3] Feuerkrieg Division,[4] Mizanthropic Division[5], The Base[6] či iné. Militantný akceleracionizmus ako fenomén sa vynoril okolo roku 2011, keď niektorí užívatelia dnes už neexistujúceho extrémistického fóra Iron March začali so zakladaním bojových skupín, z ktorých prvou zrejme bola spomínaná Atomwaffen Division.

---

[1] An Introduction to Militant Accelerationism. Dostupné [online] z: https://www.accresearch.org/shortanalysis/an-introduction-to-militant-accelerationism. [cit. 2023-01-10].

[2] RATHJE, J. – DITTRICH, M. – MANNEMAN, T. – MÜLLER, F. 2022. Militant Accelerationism. Origins and Development in Germany. Berlin : CeMAS – Center für Monitoring, Analyse und Strategie gGmbH, 46 s. ISBN 978-3-9823869-4-2, s. 4.

[3] Pozri: https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/atomwaffen-division, https://www.adl.org/resources/backgrounder/atomwaffen-division-awd-national-socialist-order-nso. [cit. 2023-01-11].

[4] https://www.adl.org/resources/backgrounder/feuerkrieg-division-fkd. [cit. 2023-01-11].

[5] http://reftlight.euromaidanpress.com/2016/09/30/misanthropic-division-a-neo-nazi-movement-from-ukraine-and-russia/ [cit. 2023-01-11]. Z citovaného krátkeho textu nevyplýva, že by program Misanthropic Division otvorene obsahoval volanie po kolapse spoločnosti, obsahuje heslo „Revolta proti modernému svetu“. Na druhej strane je v prípade tejto skupiny zdokumentované používanie rovnakej „estetiky“ ako v prípade ostatných menovaných skupín, primárne symbolov totenkopf miesto hlavy na fotografiách, nosenie masiek s potlačou čeľuste na fotografiách a iné.

[6] https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/base. [cit. 2023-01-24].

V predkladanej štúdii sa pokúsim načrtnúť historický vývoj a základné ideové zdroje militantného akceleracionizmu, ako jedného z najnovších prejavov násilného pravicového extrémizmu. Rovnako má štúdia ambíciu priblížiť aj to, ako sa samotný militantný akceleracionizmus definuje v súčasnosti, aké deklaruje ciele a aké sú jeho prejavy na Slovensku. Naopak, nie je zámerom autora zasadzovať militantný akceleracionizmus do kontextu rôznych súčasných analytických zhodnotení fašizmu/nacizmu[7] či do hĺby analyzovať celé súčasné dianie v rámci neonacistickej scény. Ideologická komparatívna analýza by podľa môjho názoru nepriniesla veľa nového, nakoľko militantný akceleracionizmus nekladie prílišný dôraz na ideológiu. Ako „grassroot movement" kladie dôraz skôr na praktickú stránku veci a z tohto dôvodu sa aj ja sústredím skôr na vývoj konkrétnych podôb volania po teroristických útokoch, než na postulovanie, či reprodukovanie určitých ideologických alebo teoretických východísk či schém. Štúdia je tak metodologicky postavená na práci s primárnymi zdrojmi, či už ide o *Siege* a ďalšie citované NS publikácie vrátane prvej príručky spracovanej militantnými akceleracionistami. Tieto publikácie poskytujú základnú predstavu o postupnom prechode časti následnovníkov NS ideológie od snahy uchopiť moc vo voľbách k preferovaniu násilných útokov. Nakoľko ide o na Slovensku pomerne neznáme fakty, budem venovať väčšiu pozornosť celkovému kontextu. Druhá časť textu je založená na priblížení základných myšlienok z publikácie *Militant Accelerationism* a ich komparovaní s prejavmi skupín a jednotlivcov, ktoré sa počas posledného desaťročia podarilo zaznamenať na Slovensku. Súčasne v tejto časti štúdie porovnávam niektoré prvky s džihádizmom. Pritom nie je mojim zámerom preukázať ideologickú príbuznosť džihádizmu s národným socializmom, nakoľko obe násilné extrémistické ideológie vyrastajú z iných koreňov. Mojim zámerom je skôr poukázanie na trend nárastu rôznych „náboženských prvkov" v rámci súčasného NS prostredia a tiež na skutočnosť, že tvorcovia terrorgamového militantného akceleracionizmu zjavne čerpajú inšpiráciu aj z tohto prostredia.

Historický úvod

Už historická nacistická strana (NSDAP) sa pod vedením Adolfa Hitlera vyznačovala militantnosťou a uvedený znak, ako aj neustále odkazy na vojnu a boj nachádzame tak v nacistickej ideológii, ako aj v najzásadnejšom diele nacizmu, Hitlerovom Mein Kampf. Táto skutočnosť vychádza primárne z dobových reálií. A. Hitler, ako aj množstvo budúcich členov NSDAP, strávili roky 1. svetovej vojny na frontoch. Neustála hrozba smrti a „*normalita vojny*" výraznou mierou formovali ich vnímanie sveta a „*kultúru*" bojového kamarátstva. Tieto predispozície v členoch nacistickej strany, ale aj v členoch rôznych bojoviek a organizácií ako boli Freikorps a i., ďalej utvrdzovala dynamicky sa meniaca a značne nestabilná politická situácia v Nemecku, pokusy komunistov o uskutočnenie prevratu a násilné strety medzi rôznymi skupinami a politickými prúdmi v krajine. Dominanciu kultúry vojny a boja ako prostriedku riešenia nastolovaných otázok tiež ilustruje skutočnosť, že približne jedna tretina členov NSDAP bola súčasne členmi útočných oddielov SA. Po nástupe nacistov k moci v roku 1933 a najmä po vypuknutí 2. svetovej vojny sa propaganda nacistického režimu zamerala na celkovú militarizáciu spoločnosti.

Po skončení vojny aplikovali spojenci v Nemecku rozsiahly program denacifikácie a demilitarizácie, ktorý sa z historického pohľadu javí byť úspešným projektom. Na druhej strane, časť prominentných príslušníkov nemeckých ozbrojených zborov, neraz presvedčených nacistov, venovala značné úsilie šíreniu vlastného pohľadu na minulosť a pokračovali v budovaní kultu bojového hrdinstva a kamerádenšaftu. Medzi najprominentnejšie postavy,

[7] GRIFFIN, Roger. 2012. Terrorist´s Creed. Fanatical Violence and the Human Need for Meaning. Basingstoke.

ktoré svojou publikačnou a inou činnosťou do značnej miery formovali novovznikajúce národnosocialistické a fašistické skupiny v 60. rokoch minulého storočia, ako aj diskurz v rámci tohto prostredia, patrili - špecialista na zvláštne operácie Otto Skorzeny, belgický fašistický líder a príslušník Zbraní SS Léon Degrelle, nemecké bombardovacie eso a organizátor únikových ciest do krajín Južnej Ameriky Hans Ulrich Rudel či Otto Ernst Remer, ktorý po atentáte na Hitlera v roku 1944 podstatnou mierou prispel k zmareniu prevratových plánov niektorých dôstojníkov Wehrmachtu, odsúdených nemeckým súdom v 90. rokoch minulého storočia pre popieranie holokaustu.

V 60. rokoch prichádza k novej etape v dejinách národného socializmu (NS). Najdynamickejší vývoj NS hnutie zaznamenalo na britských ostrovoch a najmä Spojených štátoch amerických. Už začiatkom 60. rokov 20. storočia Commander George L. Rockwell (1918 – 1967) založil American Nazi Party (ANP) a ostentatívnym prezentovaním nacistickej ideológie a symboliky dokázal na seba na čas strhnúť pozornosť senzáciechtivých médií. Na svojom veliteľstve v Arlingtone v štáte Virginia zoskupil niekoľko desiatok priaznivcov a vytvoril prostredie „*kamerádenšaftu*“, nie nepodobné tomu, aké viazalo členov historickej NSDAP. Tieto pocity súnáležitosti ešte dlhé roky ovplyvňovali mnohé významné postavy neonacistickej scény, ktoré formovali dnešnú podobu národnosocialistického hnutia. Kým na jednej strane Rockwell dokázal priťahovať pozornosť verejnosti a získavať si priaznivcov a mecenášov, ním prezentovaná nacistická ideológia nedokázala strhnúť masy Američanov a jeho politický vplyv v krajine bol nulový. Význam Rockwella a jeho strany v rámci pravicovoextrémistickej scény tak dodnes spočíva najmä v tom, že dokázal sformovať káder odhodlaných ideologických nasledovníkov, šíriť nacistickú ideológiu aj medzi nasledujúcou generáciou a tiež v tom, že stál spolu s Colinom Jordanom a inými osobami pri zrode vzniku „*globálneho národného socializmu*“, čoho prejavom bolo napríklad založenie medzinárodnej „*neonacistickej internacionály*“ – Svetovej únie národných socialistov (World Union of National Socialists) v roku 1962. Po Rockwellovej smrti (v roku 1967 ho zastrelil bývalý člen ANP John Patler) prichádza v rámci ANP, neskôr premenovanej na Národnosocialistická strana bielych ľudí (National Socialist White People's Party, NSWPP), ku konfliktom medzi jednotlivcami ašpirujúcimi na vedenie a štiepeniu.

J. Tommasi a politický teror

V 70. a 80. rokoch 20. storočia prichádza v NS prostredí v USA okrem štiepenia organizačných štruktúr a vzájomných hádok aj k vznikom nových strategických vízií. Niektoré skupiny a jednotlivci fragmentovaného amerického NS hnutia prišli k názoru, že víťazstvo národnosocialistickej ideológie sa nepodarí presadiť politicky a že idea získania más je zjavný neúspech.[8] Najvýraznejším predstaviteľom tohto prúdu bol Joseph Tommasi (1951 – 1975), líder Národnosocialistického oslobodzovacieho frontu (National Socialist Liberation Front, NSLF), pôvodne člen NSWPP. Tommasi, ktorého konkurenti pre jeho taliansky pôvod, nenordický výzor, záľubu v marihuane a ženách posmešne prezývali „*Tomato Joe*“, po vylúčení z NSWPP okolo seba združil skupinu militantne zmýšľajúcich národných socialistov a úplne rezignujúc na čo i len zdanie legálnosti začal so svojimi prívržencami v bezprostrednom okolí terorizovať tamojších politických odporcov, černochov a mesticov. Tlačoviny NSLF (napr. National Socialist Review a National Socialist Observer) a letáky vydávané Tommasiho skupinou sa otvorene hlásili k „politickému teroru“ a vyzývali na jeho páchanie.

[8] MASON, J. Siege. 2017. 3rd edition, s. 12.

Myšlienky o potrebe politického teroru Tommasi rozvinul na stretnutí 43 národných socialistov, ktoré sa uskutočnilo 2. marca 1974 v El Monte, Kalifornia, kde sa zúčastnení dohodli na opustení stratégie získania más a prijali revolučný koncept gerilového podzemia.[9] Tommasiho stratégia revolúcie v jednotlivých bodoch uvádza ako cieľ spôsobenie škôd nepriateľovi (rozumej „*systému*“, Židom, podradným rasám a pod.) prostredníctvom násilia a budovanie ozbrojeného odporu; zanechanie snahy o získanie masovej členskej základne, ale aj snahu o „kultivovanie“ osôb, ktoré už majú národnosocialistický svetonázor; presvedčenie, že účel svätí prostriedky; zdôraznenie úlohy a rovnoprávnosti žien v rámci národnosocialistického oslobodzovacieho hnutia a napokon deklaruje rezignáciu na snahu o získanie bielych más pre vec revolúcie, nakoľko väčšina bielych ľudí už podľa názoru Tommasiho nebola schopná rozoznať skutočného nepriateľa. Skrátka, táto skupina neonacistov považovala ozbrojený boj za jedinú efektívnu cestu k politickej zmene. Tommasi bol presvedčený, že biela rasa už prehrala a žije pod okupačnou vládou. Preto chcel vybudovať tajné podzemné vojsko (Národnosocialistickú revolučnú armádu) členené na štvorčlenné bojové jednotky (1 + 3). Tieto mali fungovať ako nezávislé bunky, t. j. žiadna nemala mať vedomosť o inej. Členovia buniek nemali nosiť žiadnu uniformu a mali sa usilovať splývať s okolím. Za týmto účelom NSLF deklarovalo ochotu a možnosť poskytovania národnosocialistickej politickej a ideologickej edukácie, výcviku v partizánskej vojne, práci s výbušninami, vojenskými útočnými zbraňami a chemickými zbraňami, spolu s poznatkami o elektronickej komunikácii, technikami elektronického odposluchu, ale aj poskytovania kurzov zameraných na prvú pomoc, techniky úniku pred políciou, zvládania výsluchov po zajatí a útekov. Podľa dostupných informácií reálne vznikla len jedna bunka a celé „podzemie“ tvorili len štyri osoby.[10] Po Tommasiho predčasnej smrti jeho myšlienky ďalej rozvíjali ďalšie osoby, pričom s ohľadom na tému militantného akceleracionizmu je potrebné spomenúť najmä Jamesa Masona a Williama Luthera Piercea ako teoretikov, v praktickej rovine zas Roberta Matthewsa. Tommasi, ktorý je považovaný za jedného z trojice najvýznamnejších amerických neonacistov (ďalšími sú G. Rockwell a W. Pierce), tak priniesol do NS prostredia tému násilnej revolúcie a terorizmu, ktoré sú v tomto prostredí prítomné a pertraktované dodnes.

J. Mason a vlny šoku

Dnes už vyše 70-ročný J. Mason (nar. 1952), v súčasnosti považovaný za najvýznmanejšieho žijúceho národného socialistu, posunul myšlienky Josepha Tommasiho na novú úroveň. Sám sa vnímal ako Tommasiho nasledovník, odhodlaný prispieť k erózii „*systému*“. Mason sa v rámci NS hnutia zviditeľnil najmä ako publicista a autor textov v rôznych národnosocialistických tlačovinách. Spomedzi nich sú dnes najznámejšie jeho články pre poštou zasielaný newsletter *Siege.* Neskôr vyšli v rámci rovnomennej publikácie, ktorá do dnešného dňa zaznamenala štyri rôzne vydania. Masonove názory v úvode k vydaniu knihy z roku 2003 zhrnul Ryan Schuster nasledovne: v súčasnosti nie je možné sionistickú okupačnú vládu (Zionist Occupation Government, ZOG) poraziť čestným násilím či partizánskou vojnou. Mason v dôsledku toho – zrejme inšpirovaný okrem Tommasiho aj teoretikom anarchizmu Michailom Bakuninom – odporúča príslušníkom nadradenej bielej rasy, ochotným úplne opustiť existujúcu spoločnosť, útočiť na najdôležitejšie ciele (vysokopostavených Židov, zradcov rasy či kalifornské hviezdy), a to buď individuálne alebo v malých skupinkách. Za príklad v tomto smere dáva udalosti z roku 1969, teda vraždy spáchané sektou pod vedením Charlesa Mansona. Takéto útoky podľa Masona vyvolajú vlny

[9] Tamtiež, s. 508 – 510.
[10] Tamtiež, s. 160.

šoku, prostredníctvom ktorých sa bude šíriť zmätok.[11] Ten je v časoch Ragnaroku/apokalypsy/Kali Yugy, čo je podľa Masona epocha, v ktorej sa árijský národ nachádza v súčasnosti, potrebný, nakoľko len z chaosu vzíde znovuzrodenie a poriadok. Tieto Masonove myšlienky sa v ňom utvrdili pod vplyvom kontaktov so Sandrou Goodovou a Squeaky Frommeovou, dvoma ženami blízkymi masovému vrahovi a vodcovi sekty Charlesovi Mansonovi, pričom obaja muži sa ich prostredníctvom zoznámili aj osobne. Počas ich jediného stretnutia sa J. Mason stal nasledovníkom Ch. Mansona, šíriteľom jeho myšlienok a dokonca ho označil za najvýznamnejšieho národného socialistu svojej doby.[12] Zo strán publikácie *Siege*, najmä z textov, ktoré tvoria kapitolu *Leaders* je zrejmé, že Ch. Manson patrí medzi najdôležitejšie inšpiračné zdroje J. Masona a vraždy spáchané v roku 1969 členmi Mansonovej rodiny vníma ako „priamu akciu", ktorá je v súlade s cieľmi revolúcie a národného (rozumej árijského) oslobodenia.[13] Revolúcia, po ktorej Mason volá, má byť uskutočnená prostredníctvom ozbrojeného boja („armed struggle"), ktorý má stáť na syntéze myšlienok G. L. Rockwella a Ch. Mansona, teda na rasovo a politicky uvedomelej rodine. Militantné biele rodiny, ktoré spája vyvíjajúca sa revolučná ideológia, sú podľa Masona jedinou šancou na prežitie árijskej rasy.[14] V 90. rokoch 20. storočia medzi Masonove ideové zdroje pribudlo aj učenie Cirkvi Satanovej, keď Mason vnímal podobnosť medzi „čiernym pápežom" Antonom Szandorom LaVeyom a commanderom G. L. Rockwellom, lídrom American Nazi Party, ktorý Masona inšpiroval v druhej polovici 60. rokov, na začiatku jeho angažovania sa v národnosocialistickom hnutí. Obzvlášť pozitívne vyzdvihoval satanistický lex talionis (zákon odplaty).[15]

Keď sa pristavím pri samotnej knihe SIEGE, jej cieľ definoval Ryan Schuster, autor úvodu k prvému vydaniu, v roku 2003 nasledovne: „*SIEGE má byť použitá ako kuchárska kniha a sprievodca. Vrelo dúfam, že toto vydanie preváži nad spravodajstvom vigilantov* [nie je celkom jasné, čo je pod týmto termínom myslené, zrejme sa vzťahuje na vigilantské skupiny v USA, pozn. M. M.]*, aby naplnil volanie doby, viedol opotrebovávacie bitky a konal tak, aby dosiahol slávu porovnateľnú so slávou Timothyho McVeigha z Oklahoma City."*[16] Publikácia tak má byť sprievodcom k revolúcii (slovo „revolution" sa tu objavuje spolu 487 ráz), a to revolúcii zameranej na zvrhnutie existujúceho štátneho zriadenia (často označovaný ako „*systém*" (používa slová „*system*" a „*establishment*", ale objavujú sa aj pojmy ako „*žido-kapitalizmus*" a inak), ktorý je ovládaný Židmi, ktorých autor považuje za najväčších nepriateľov bieleho človeka. Národnosocialistická revolúcia, podľa Masona, je podmienená chaosom: „*Naša revolúcia bude závisieť na niekom alebo niečom, čo dokope udalosti na okraj a do všeobecného chaosu, a tak uvoľní priestor pre lakte nás zostávajúcich. Môžu to byť černosi, môže to byť čokoľvek od náhlej hospodárskej krízy po zemetrasenie."*[17] V tejto súvislosti je potrebné ešte raz sa vrátiť ku kritike konceptu získania más. Slovami J. Masona: „*Jednoducho taká hlúposť ako „dostať sa na titulky", „konfrontovať nepriateľa" alebo „zvolať biele masy" nebudú fungovať, nikdy nefungovali a takmer vždy viedli*

---

[11] Tamtiež, s. 18.
[12] Tamtiež, s. 28 – 29.
[13] Tamtiež, s. 441.
[14] Tamtiež, s. 472.
[15] Tamtiež, s. 32.
[16] "*SIEGE is to be used as a cookbook and guide. It is sincerely hoped this edition will prevail the vigilant(e) intelligence to heed a clarion call, wage battles of attrition, and act in a manner commensurate to Timothy McVeigh of Oklahoma City fame.*"
[17] „*Our revolution will depend on someone or something else kicking events off the edge and into general chaos so as to loosen up some elbow room for the rest of us. It could be the Blacks, it could be anything from a sudden depression to an earthquake.*"
Tamtiež, s. 128.

len k odhaleniu našej slabosti a viedli k tomu, že vyzeráme ako idioti. Táto stratégia vyžaduje čísla, ktoré v súčasnosti nemáme. Podľa môjho názoru Židia a liberáli uspeli v tom, že z veľkej väčšiny bielych spravili Gojimov a nie je potrebné, aby sme sa obetovali v prázdnych pokusoch ukázať im, že sú na omyle. MUSÍME zahodiť stratégiu a taktiku roku 1933. Nebudú fungovať. "[18] Uvedený citát okrem politicko-strategickej roviny ukazuje aj ďalší dôležitý faktor, ktorý je typický pre rôzne kontra-skupiny, ako sú sekty či teroristické skupiny, a to odvrhnutie vlastnej skupiny, v mene ktorej vlastne bojujú. J. Masonovi a jeho nasledovníkom v duchu rovnakej logiky označenie väčšiny bielych ľudí za Gójimov, teda ľudí podriadených Židom,[19] umožňuje vnímať väčšinu belošskej populácie ako takých, na ktorých nie je potrebné brať ohľad pri uskutočňovaní „akcie".

Publikácia obsahuje opakované odkazy na koncept rasovej vojny („*Keď, ako povedal Rockwell, bude tvojou uniformou v nadchádzajúcej vojne farba tvojej pokožky, tak sa pýtam, čo bude insígniou tvojej hodnosti?*") a obsahuje explicitné výzvy na likvidáciu fyzickú osôb, považovaných za predstaviteľov systému.[20] V rámci už spomenutého odklonu od snahy o vybudovanie masového národnosocialistického hnutia a zameranie sa na vyvolanie revolúcie za akúkoľvek cenu, NSLF slovami Jamesa Masona deklarovala novú stratégiu, ktorá mala zabrániť možnej infiltrácii revolučných buniek zo strany zákon presadzujúcich agentúr. Touto stratégiou sa mali stať útoky osamelých vlkov, alebo slovami Masona, revolučné akty „armády jedného muža", ktorých cieľom je vyvolať čo najväčšiu škodu protivníkovi, teda Židom a systému. O tom, kam majú smerovať útoky jasne vypovedá nasledovný citát: „*Taktiež podľa môjho skromného názoru je bláznovstvom a stratou zaoberať sa materiálnou základňou nepriateľa, nakoľko má k dispozícii všetky dane, aby sa zahojil tak, ako jašterici vyrastie nový úd. Naopak, FYZICKÉ TELO nepriateľa je tak veľmi zraniteľné, že určite nevydrží veľmi dlho vzdorovať intenzívnemu útoku tohto druhu."*[21] Mason vyzýva na silné a závažné útoky, ktoré vytvoria v spoločnosti takú atmosféru, že aj najväčší zbabelci spomedzi bielych ľudí sa buď pridajú na stranu revolúcie, alebo zomrú. V tejto súvislosti vyzdvihuje dvoch amerických masových vrahov zo 70. a 80. rokov 20. storočia – Josepha Christophera[22] a Josepha Franklina[23] – ako osoby, ktoré svojimi činmi prispeli k vytváraniu atmosféry revolúcie.[24] Na inom mieste ako ďalšie pozitívne príklady uvádza takých páchateľov vrážd s rasovým motívom, ktorí sa nenechali uväzniť (Michael Pearch a Fred Cowan), na druhej strane kritizuje Jamesa Earla Raya, vraha Martina Luthera Kinga preto, že sa dal chytiť. Paradoxne, v prípade Charlesa Mansona mu to neprekáža).[25] Takýmto prípadom

---

[18] „*Simply such nonsense as trying to "make headlines," "confront the enemy," or "rally the White masses" won't work, never has worked, and almost always results in merely revealing our weaknesses and making us look like idiots. The very strategy itself calls for numbers which we do not have at this time. My view is that just because the Jews and Liberals have succeeded in making goyim out of the vast majority of Whites, we need not sacrifice ourselves in the vain attempt at proving them wrong. We have GOT to trashcan 1933 strategy and tactics. They won't work.*"
Tamtiež, s. 65 – 66.

[19] „*"Goyim," or cattle, to be grazed, milked and, finally, slaughtered. Can we argue this?*"
Tamtiež, s. 247.

[20] Tamtiež, s. 62 – 65.

[21] „*Also in my humble opinion it is a ridiculous risk and waste to mess with the material body of the Enemy, as he has all our tax money to mend himself, just as a lizard will grow a new limb. The PHYSICAL BODY of the Enemy however is so utterly flabby that he positively CAN'T STAND very much of an intensified assault of this kind.*"
Tamtiež, s. 67.

[22] Zavraždil minimálne 12 afroamerických mužov a chlapcov.

[23] Odsúdený za 8 preukázaných vrážd a pripisuje sa mu viac než 20 ďalších.

[24] MASON, J. Siege. 2017. 3rd edition, s. 105.

[25] Pearch počas strelby v roku 1975 zastrelil dve osoby a viacero zranil. Zahynul po prestrelke s políciou. Fred Cowan zastrelil v roku 1977 šesť osôb a po obkľúčení príslušníkmi bezpečnostných zložiek sa zastrelil. Je otázkou,

je v knihe venovaná celá jedna kapitola, nazvaná Osamelí vlci a entuziasti („*Lone Wolves and Live Wires*“), kde vo viacerých článkoch vyzýva na nasledovanie činov okrem už spomínaných J. Franklina a F. Cowena, aj Franka G. Spisaka,[26] Jamesa Hubertyho,[27] príslušnosť k NS prostrediu pripisuje aj Johnovi Hinckleyovi (páchateľ neúspešného pokusu o atentát na Ronalda Reagana v roku 1980). Že malo ísť o teroristické útoky je zrejmé o. i. aj z textu publikovaného v knihe amerického neonacistu Perryho Warthana, neskôr súdne trestaného pre vraždu 17-ročného nasledovníka, ktorého podozrieval z informovania polície. Warthanov text s jednoduchým názvom *Terorizmus* (*Terrorism*), napísaný pôvodne pre Universal Order (príloha periodika NSFL) odkazuje na nutnosť boja tak, ako ho vykonávala Írska republikánska armáda (IRA),[28] ktorú mala uskutočňovať Biely oslobodzovací front (White Liberation Front, ide len o symbolický názov). Jednotlivé teroristické bunky mali mať slobodu, akým spôsobom povedú boj – kým niektoré mohli nasledovať príklad americkej kresťanskej teroristickej skupiny Army of God a páchať násilie bez usmrcovania ľudí, iné sa mohli riadiť vlastnými zásadami. Warthan ďalej pokračuje, že príslušníci buniek, aj jednotlivci budú vraždiť Židov, černochov a zradcov rasy či vysielať odkazy proti rasovému miešaniu (vražda zmiešaného páru) a predkladá víziu, že teroristická kampaň v roku 2000 bude schopná použiť aj jadrové, chemické a biologické zbrane.[29] Ako je zrejmé z vyššie uvedeného, sú to práve názory J. Masona, ktoré najväčšou mierou militantný akceleracionizmus formovali.

Turnerove denníky a Lovec

Ďalším významným ideológom, ktorý ovplyvnil spôsob, akým násilná časť pravicových extrémistov a v mnou sledovanom prípade militantných akceleracionistov chce nastoliť nový poriadok, bol Dr. William Luther Pierce (1933 – 2002). Jeho názory sa s Masonovými vzájomne ovplyvňovali. Obaja muži sa spoznali ešte v časoch Rockwellovej ANP. Pierce sa do dejín národnosocialistického hnutia zapísal najmä ako distribútor národnosocialistickej/White Power (NS/WP) hudby, národnosocialistických tlačovín, ako organizátor podujatí neonacistov a ako líder svojho času jednej z najvplyvnejších amerických NS organizácií, National Alliance. S ohľadom na spracúvanú tému je potrebné sa pristaviť pri jeho dvoch knihách, ktoré sú dodnes národnými socialistami čítané a dodnes výraznou mierou neonacistické prostredie formujú. Prvou knihou bol román Turnerove denníky, ktoré Pierce vydal pod pseudonymom Andrew MacDonald. Ide o dystopický román o svete, v ktorom sú bieli Američania na základe príkazov židovských politikov utláčaní farebnými menšinami. Prejavuje sa to prijatím zákona zakazujúceho držbu zbraní občanmi, následným nárastom zločinnosti a perzekúciou rasisticky orientovaných belochov. Na odpor proti tejto situácii sa postavila „*organizácia*“, v ktorej sa angažuje aj Earl Turner, hlavný hrdina knihy. Ako člen gangu lúpežnými prepadmi získava peniaze na odpor proti vláde. Aktivity „*organizácie*“ boli spočiatku najmä teroristického charakteru, t. j. útoky proti predstaviteľom Židmi ovládaného „*systému*“, ich zvyšujúca intenzita a rozsah sa postupne premení na partizánsku vojnu. Autor opisuje aj také detaily, ako je zabíjanie čiernych rukojemníkov, ich bielych „*pobehlíc*“ („*zradkýň rasy*“), predávanie bielych žien židovským pasákom,

do akej miery tieto názory reflektovali názory ríšskeho vodcu SS Heinricha Himmlera, ktorý koncom roku 1938 na zhromaždení gruppenführerov vysvetľoval, že „esesman nesmí být nikdy uvězněn. Předtím má ukončit svůj život.“ LONGERICH, P. 2020. Heinrich Himmler. Úplná biografie Říšskeho vůdce SS, s. 224.

[26] V roku 1982 zavraždil troch Afroameričanov.

[27] V roku 1984 zastrelil 21 osôb.

[28] Logika paralely s IRA spočíva v tom, že táto teroristickými činmi vykonávala nátlak na britskú vládu, kým írske politické kruhy rokovali; v konečnom dôsledku teror IRA tak prispel k napĺňaniu cieľov Írov.

[29] Uverejnené v: LONGERICH, P. 2020. Heinrich Himmler. Úplná biografie Říšskeho vůdce SS, s. 515 – 523.

pôsobenie násilnických černošských skupín, ktoré dostali zbrane od ľudskoprávnych organizácií za účelom potláčania rasovo uvedomelých Američanov alebo Židov z Izraela, ktorí ovládajú USA, spolupracujú s mafiou a ktorých zločiny kryjú médiá. „*organizácii*“ sa postupne podarí vyvolať árijskú revolúciu. V júli 1993 dobyli Kaliforniu, po čom nasledovalo vyhnanie černochov a hispáncov a napokon „*deň povrazu*“, [30] masová poprava politikov, policajtov, sudcov, novinárov a ďalších „*zradcov rasy*“.[31] „*Organizácia*“ napokon použije nukleárne údery proti cieľom v USA, Sovietskom zväze a Izraeli, čím vyvolá jadrovú apokalypsu, ktorá však napomôže porážke „*systému*“ a následnému úplnému vyhubeniu Židov na celom svete, a tým oslobodeniu bielych národov. Samotný hlavný hrdina zahynie pri samovražednom útoku lietadlom s atómovou bombou na Pentagon, čím otvorí dvere k definitívnemu zlomeniu vlády Židov. Román má otvorene antisemitský a rasistický charakter, miestami vyjadruje sympatie pre nacizmus (príslušníkov SS, či menovite Adolfa Eichmanna[32]). Táto kniha inšpirovala v USA viacero zločinov, napríklad činnosť zločineckej neonacistickej organizácie Brüder Schweigen (Silent Brotherhood, často je označovaná aj ako The Order, pozri nižšie) či bombový útok v Oklahome v roku 1995, pri ktorom zahynulo takmer 170 ľudí a ktorý bol vykonaný obdobným spôsobom ako útok Turnerových spolubojovníkov na budovu FBI.[33]

Druhým dielom W. L. Piercea, ktorý dodnes výrazným spôsobom formuje uvažovanie o formách násilia v pravicovoextrémistickom prostredí je publikácia Lovec (Hunter). Román pojednáva o Oscarovi Yeagerovi (= poangličtená forma nemeckého slova jäger, lovec), ktorý s cieľom ochrany bielej rasy vraždí rasovo zmiešané páry. Postupne sa zoznámi s neonacistickým prostredím a pod vplyvom „*odbojového*“ agenta FBI začne svoje útoky smerovať proti hlavným organizátorom rasového miešania a genocídy bielych – Židom, ktorí sú v publikácii v súlade s názormi A. Hitlera a národnosocialistickou ideológiou prezentovaní ako parazitický národ. Publikácia dokonca reflektuje Hitlerove názory natoľko, že označuje Šavla z Tarsu (Sv. Pavol) za podkopávača Rímskej ríše.[34] Pomerne typicky pre americké NS prostredie nechýbajú opisy rasových nepokojov a medzirasového násilia.[35] Román vrcholí mohutnými rasovými nepokojmi, ktoré smerujú k občianskej vojne v USA a zvrhnutiu tajnej kliky Židov, ktorá ovláda verejný priestor v USA.

Aj *Lovec* vykazuje znaky typické pre národnosocialistické prostredie: rasizmu, odkazy na NS heslá, násilnú rasovú očistu, sympatie s páchaním medzirasového násilia, predstavuje ciele neonacistov, ďalej vykazuje znaky antisemitizmu, obsahuje tvrdenia o neexistencii holokaustu, opisy boja proti sionistickej okupačnej vláde, či vyjadrenia ohľadom potenciálu vytvorenia árijského nadčloveka, ďalej pasáže, v ktorých je vina za násilie v palestínsko-izraelskom konflikte položená výlučne na stranu Izraela s cieľom podporovať antisemitské tvrdenia prezentované v rámci celej knihy, ako aj ďalšie motívy, typické pre súčasnú NS scénu a jej teroristický potenciál. Je zaujímavosťou, že v úvode českého prekladu publikácie sa nachádza upozornenie, že 3. mája 1995 počas domovej prehliadky u Terryho Nicholsa, spolupáchateľa už spomínaného teroristického útoku na federálnu budovu v Oklahoma City v roku 1995 (t. j. 6 rokov po vydaní tohto románu; ide o najkrvavejší teroristický útok spáchaný pravicovým extrémistom) našli americké bezpečnostné zložky výtlačok práve

[30] Tento termín sa v objavuje v prostredí národnosocialistickej kontrakultúry dodnes, napr. v textoch piesní NS/WP skupín.
[31] MCDONALD, A. Turnerovy dennníky (český preklad šírený ako pdf súbor, bez uvedeného roku a miesta vydania), s. 111.
[32] Tamtiež, s. 67.
[33] Tamtiež, s. 24 – 29.
[34] HITLER, A. 2019. Projevy 1922 – 23, s. 46.
[35] MCDONALD, A. Lovec (český preklad šírený ako pdf súbor), s. 217.

tejto publikácie.[36] Útok vykonaný veľmi podobným spôsobom je opísaný v kapitolách 26 a 28 a Yaeger vykoná proti budove Mossadu v USA prostredníctvom výbušnín a hnojív v dodávke zaparkovanej pred budovou.

S ohľadom na narastanie teroristického potenciálu NS prostredia považujem za signifikantné, že uvedené názory, prezentované primárne v prácach J. Tommessiho, W. L. Piercea a J. Masona, artikulované od 70. rokov 20. storočia, časovo korelujú s vývinom politického terorizmu, ktorého jeden z vrcholov sa rovnako datuje do uvedeného desaťročia a ktorý reprezentujú teroristické útoky spáchané Frakciou červenej armády (Nemecko), Červenej brigády, Ordine Nuovo a ďalšími skupinami (Taliansko), Weatherman, Black Panthers, Jewish Defence League a mnohými inými (USA), alebo aj teroristickými skupinami, založenými na etnickom základe s cieľom územného separatizmu (Palestína, Baskicko, Portorico a inde). Národných socialistov tak formovalo dobové teroristické prostredie a táto „otvorenosť" vedome či nevedome preberať vzory páchania násilia je prítomná aj v rámci militantného akceleracionizmu.

Brüder Schweigen

Pierceova publikácia Turnerove denníky vývoj v národnosocialistickom a pravicovoextrémistickom prostredí (vrátane upadajúceho Ku Klux Klanu) v USA, ako aj vplyvy rôznych v Európe menej známych amerických fenoménov, ako sú napr. odporcovia platenia daní viedli k tomu, že niektorí radikálnejší členovia aktívni v týchto kruhoch sa v prvej polovici v 80. rokoch 20. storočia rozhodli prejsť od slov k činom. Najznámejšou a v NS prostredí doslova kultovou sa stala zločinecká skupina Brüder Schweigen (aj Silent Brotherhood alebo The Order), vedená árijským revolucionárom Robertom Jay Matthewsom (1953 – 1984), ktorý je v rasistickom a neonacistickom prostredí po celom svete oslavovaný ako hrdina a mučeník.

Matthewsove názory sa začali radikalizovať už v pomerne mladom veku, keď ho najprv svojou disciplinovanosťou a konzervatívnymi morálnymi zásadami zaujali mormóni a ešte pred dovŕšením 20. roku života sa podieľal na zakladaní paramilitantnej podzemnej skupiny Synovia Slobody (Sons of Liberty), tvorenej zväčša „*ústavnými fundamentalistami*",[37] radikálnymi mormónmi a survivalistami (podľa slova survival = prežitie[38]). Skupina si kládla za cieľ brániť sa tomu, čo vnímali ako kazenie „*skutočného Amerikanizmu*". Synov Slobody začala rozpracovávať FBI a aj samotný Matthews sa dostal do problémov so zákonom a pre odmietnutie platiť dane ho odsúdili na šesť mesiacov podmienečne. Sklamaný z úrovne svojich druhov zo Synov Slobody skupinu opustil a presťahoval sa na sever USA. Pripojil sa k už spomínanej americkej neonacistickej organizácii National Alliance a zblížil sa aj s extrémistickým kazateľom Richardom G. Butlerom. Ani angažovanie sa v týchto skupinách však neuspokojilo jeho ambície po aktívnom odpore a v roku 1983 sa rozhodol prejsť od slov k činom. Založil podzemnú organizáciu nazvanú Brüder Schweigen, zriekol sa kresťanstva, prihlásil sa k odinizmu a so svojimi kumpánmi vyhlásili vláde USA svätú vojnu s cieľom „*oslobodiť našich ľudí*

[36] Tamtiež, s. 2.

[37] Pod týmto pojmom je treba chápať amerických občanov, volajúcich po zúžení kompetencií federálnej vlády v zmysle pôvodnej ústavy z 18. storočia či iných výkladov americkej ústavy, ktoré sú obvykle vo väčšom alebo menšom rozpore s výkladom ústavy americkou vládou, súdmi a inými inštitúciami verejnej moci.

[38] Ide o pomerne rozšírené „*hnutie*", resp. plošné označenie pre jednotlivcov či menšie skupiny, ktorí/é sa cieľavedome hromadením zásob a trénovaním schopností, nevyhnutých pre prežitie v prípade prírodnej, jadrovej alebo inej katastrofy, či iných obdobných nepriaznivých okolností pripravujú na prežitie vo svete, v ktorom prestane fungovať dnešná spoločnosť. Časť týchto ľudí má tendenciu podliehať extrémistickým myšlienkam, časť sa aktívne vyzbrojuje a v niektorých prípadoch sú vnímaní ako hrozba pre spoločnosť.

od Židov a priniesť árijskej rase úplné víťazstvo“. Za týmto účelom Matthewsova skupina spustila sériu úspešných prepadov obrnených áut s peniazmi, výrobu falošných peňazí a začala budovať tajné depoty zbraní a munície, ale členovia skupiny sa dopustili aj vrážd. V decembri 1984 komando FBI obkľúčilo Matthewsov dom a samotný Matthews, ktorý sa odmietol vzdať, zahynul počas nasledovnej prestrelky v plameňoch. Po smrti začali jeho spolubojovníci budovať jeho kult ako hrdinského árijského bojovníka, ktorý svojim príkladom a smrťou v boji má inšpirovať nasledovníkov.[39] Je oslavovaný v mnohých piesňach v rámci NS/WP scény (zo slovenských a českých skupín napr. Biely odpor či Buldok, na obale albumu mu ďakovala skupina Justícia z východného Slovenska, zo zahraničných spomeniem napr. Nordic Thunder v piesni True Heroes či Bards of the Northern Realm v piesni We Salute You). Matthews dodnes patrí medzi najikonickejšie postavy súčasného NS hnutia a poskytuje príklad aj pre nasledovníkov militantného akceleracionizmu, a to aj napriek tomu, že J. Mason o skupine Brüder Schweigen hovorí ako o odštiepencoch („*splinter*“).

Synkretizmus s džihádizmom

Za posledný významný zdroj inšpirácie militantného akceleracionizmu považujem britského extrémistu Davida Myatta. Na britskej NS scéne aktívne pôsobil už od 70. rokov 20. storočia, keď patril medzi osobných ochrankárov jedného z lídrov britských národných socialistov Colina Jordana. Neskôr prostredníctvom satanistickej sekty Rád deviatich uhlov (Order of 9 Angles) propagoval myšlienky anti-kresťanstva, elitárstva a sociálneho darwinizmu. Sekta tiež organizovala čierne omše, na ktorých vyvolávali Adolfa Hitlera a Myatt vo svojich vyjadreniach dokonca obhajoval prinášanie ľudských obetí. V 90. rokoch sa Maytt opäť zaangažoval v britskej neonacistickej komunite a založil NS sektu, ktorú nazval Reichsvolk s cieľom vytvoriť novú árijskú elitu. Noví Árijci mali odhodiť kresťanstvo, pacifizmus, liberalizmus či miešanie rás. Myatt hlásal, že populácia Veľkej Británie by sa mala zmenšiť na 10 miliónov, pričom „biely nadbytok“ mal zahájiť árijské dobytie sveta. Za účelom dosiahnutia tohto cieľa spracoval viacero ideologických publikácií, ale aj brožúru s názvom *A Practical Guide to The Strategy and Tactics of Revolution* (Praktická príručka k stratégii a taktike revolúcie),[40] v ktorej popri ideologických postulátoch (ohrozenie árijskej rasy a nutnosť mu čeliť) volal po použití ozbrojeného povstania (prostredníctvom Árijskej oslobodzovacej armády – Aryan Liberation Army), ale aj útokov osamelých vlkov. Vyjadril názor, že národnosocialistické skupiny majú k dispozícii štyri základné metódy utajenej *priamej akcie*, ktoré môžu použiť proti súčasnému „antiárijskému systému“, a tým vyprovokovaniu revolučnej situácie: 1) vraždy jednotlivcov, 2) teroristické bombové útoky, 3) sabotáž infraštruktúry, ktorá je pre systém dôležitá a 4) teroristické kampane zamerané proti nepriateľom NS hnutia.[41] Myatt v predmetnej publikácii uvádza konkrétne príklady osôb a objektov, proti ktorým by takéto útoky mali smerovať. Tiež sa označoval

[39] Spracované podľa: KAPLAN, J. (ed.) Encyclopedia of White Power. A Sourcebook on the Radical Racist Right. Rowman & Littlefield, Lanham. 2000, s. 199 – 201.

[40] MYATT, David. A Practical Guide to The Strategy and Tactics of Revolution. Súbor s príručkou je voľne šírený v extrémistickom prostredí.

[41] „There are four main methods of covert direct action applicable to the situation under consideration – that is, applicable to a NS group seeking to undermine/overthrow/disrupt/ de-stabilize the present anti-Aryan System, and thus create or provoke a revolutionary situation. The four methods are: (1) assassination of individuals; (2) terror bombing (including targets where civilian casualties are probable); (3) sabotage of the infrastructure of the System – such things as roads,communications, television transmitters, airports, railways, power stations, food supplies, businesses, shops, financial institutions and so on; (4) terror campaigns directed at our enemies – indiscriminate or otherwise. Each of these methods will be considered. However, before this, it is necessary to write some words about Escape and Evasion, following any direct action.“

za „ezoterického hitleristu“, čo rozviedol v texte s názvom *Esoteric Hitlerism: Idealism, the Third Reich and the Essence of National-Socialism*[42] (Ezoterický hitlerizmus: Idealizmus, Tretia ríša a Esencia národného socializmu). Deklaroval potrebu vybudovať národnosocialistickú spoločnosť nielen na rase, ale musí stáť na troch základných atribútoch národného socialistu: cti, lojalite a povinnosti. Tento krátky, len 6-stranový traktát, sa inak nijako nevymyká z rámca písomne vedeného diskurzu, ktorý v rámci NS prostredia prebieha. Neobsahuje však výzvy na násilie, je skôr prejavom rasového separatizmu. V rámci ďalších ideologických kotrmelcov Myatt koncom minulého milénia konvertoval na islam a pod menom Abdul-Aziz ibn Myatt propagoval džihádizmus a vyjadroval podporu samovražedným atentátnikom, hnutiu Taliban či Usámovi bin Ládinovi.[43] Býva označovaný za osobu, ktorá synkretizovala myšlienky pravicového a islamistického extrémizmu. V roku 2010 sa podľa vlastných slov zriekol islamu aj pravicovoextrémistickej ideológie. Kým v prípade Tommesiho, Masona, Piercea a Matthewsa militantný akceleracionizmus na uvedených aj bezprostredne odkazuje, Myatt – zrejme aj pre svoje ideové saltá – akoby neexistoval. Avšak nakoľko aj zo základnej príručky militanntého akceleracionizmu vyplýva mnoho podobností s konceptami islamistov, som presvedčený že Myattove synkretické názory v konečnom dôsledku militanntý akceleracionizmus formovali taktiež. Obzvlášť v kontexte toho, že už spomínaná militantná skupina *Atomwaffen Division* opakovane odkazovala na údajne Myattom priamo založenú satanistickú sektu Rád deviatich uhlov.

Základné postuláty militantného akceleracionizmu

Z uvedených ideových zdrojov sa vykryštalizoval „*militantný akceleracionizmus*“. Od roku 2020 je táto súčasť neonacistickej scény „*kodifikovaná*“ v publikácii *Militant Akcelerationism: A Collective Handbook*, ktorá sa od svojho „vydania“ šíri najmä prostredníctvom „Terrorgramu“. Uvedená publikácia je oslavou teroristických činov a rasového násilia a je volaním po akcii tak, ako o tom písali James Mason či William L. Pierce. Publikácia obsahuje citáty z ich pohľadu významných árijských teroristov ako boli Dylann Storm Roof[44] a Brenton Tarrant[45], ako aj všadeprítomné výzvy na páchanie útokov („*akcie*“): „*Len prostredníctvom AKCIE môže človek vytvoriť takýto odkaz, slobodný a večný. Prostredníctvom boja a obety; prostredníctvom zúriacich ohňov a riek nepriateľskej krvi sa môže Biely Človek povzniesť k Svätosti. Je Nesmrteľný. Teror, ktorý spôsobí našim rasovým nepriateľom je večný. Odvaha a nápor, ktorý poskytne svojim Bielym bratom sú večné. Nenávisť plodí nenávisť. Násilie plodí násilie. A, pokiaľ sa vykoná správne, svätosť plodí svätosť. Pozoruhodná operácia slúži ako silný akcelerant, ktorý uhasí uhlíky rasových a politických napätí a zapáli pekelný oheň revolučných zmien. Až po tom, ako bude zvierací systém zrovnaný so zemou, môžu byť naši Ľudia plne slobodní. Na rozdúchanie plameňov bude potreba mnoho Učeníkov. Ale všetko to začne iskrou. Jedna iskra – jeden Človek – ktorý si zvolil morálne správnu cestu SVÄTÉHO TERORU a hromadenia tiel Bohu.*“[46] Na inom mieste

[42] MYATT, David. Esoteric Hitlerism: Idealism, the Third Reich and the Essence of National-Socialism. Súbor je voľne šírený v extrémistickom prostredí.
[43] GOODRICK-CLARKE, N. 2002. Black Sun. Aryan Cults, Esoteric Nazism and the Politics of Identity. s. 215 a nasl.
[44] V roku 2015 zastrelil 9 ľudí. Z jeho vyjadrenia, citovaného v publikácii, usudzujem, že patril k vyznávačom militantného akceleracionizmu.
[45] V roku 2019 zastrelil 51 ľudí.
[46] „*Only through ACTION can man forge such a legacy, unbound and everlasting. Though struggle and sacrifice; through raging fires and rivers of enemy blood, the ordinary White Man ascends to Sainthood. He is Immortal. The terror he inflicts upon our racial enemies is eternal. The courage and drive he instills in his White brothers is eternal. Hatered begets hatered. Violence begets violence. And, when done right, Sainthoods begets Sainthood.*

v kontexte útokov Brentona Tarranta, Paula Hilla, Erica Rudolpha, Jamesa Koppa a Andersa Breivika ideológovia militantného akceleracionizmu poukazujú na vplyv, ktoré tieto útoky mali na zasiahnuté komunity moslimov, kliniky vykonávajúce aborcie či ľavičiarov. Autor textu sa v tejto súvislosti zamýšľa nad potenciálom vplyvu útoku bombou s klincami na LGBT pochod („*Child drag queen parade*“).[47] Tvorcovia príručky sa snažia osloviť obe možné skupiny svojich priaznivcov – akcieschopných, aj tých, ktorí sa necítia byť pripravení na „akciu“. „*Akcieschopných*“ vyzývajú na to, aby sa prestali na svet dívať ako na ľudí, miesta či infraštruktúru, ale primárne ako na „*legitímne ciele*“ („*Legitimate targets*“). Tých, ktorí nie sú schopní „*akcie*“, vyzývajú aspoň na zdieľanie informácií o potenciálnych prostriedkoch a ako príklad uvádza nutnosť zdieľať informáciu o sudoch s hnojivom 32-0-0, na ktoré padá prach niekde vo vidieckej stodole.[48] Publikácia súčasne vyzýva tých „akcieschopných“, aby pri svojich činoch vyrábali videá, resp. aby útoky streamovali naživo cez internet.[49] Na s. 68 rozvíja úvahu o vhodnosti deštrukcie čínskej vodnej elektrárne Tri rokliny a škodách, ktoré by to mohlo spôsobiť či na s. 70 sa nachádza výzva na zavraždenie miliardára Jeffa Bezosa. Útoky na Židov, politikov,[50] sudcov, policajtov, novinárov či ďalších predstaviteľov „*systému*“ tak majú patriť medzi prvoradé úlohy každého militantného akceleracionistu. Ďalšie texty sa zameriavajú na sabotážne aktivity: navádzajú na vytváranie dopravných zápch, útoky na železničné koľaje, používanie AFNO (skratka používaná pre označenie priemyselnej trhaviny/zmesy používanej paramilitantnými skupinami na báze amónia nitrátu), improvizovaného mínometu, pripevneného na korbe vozidla Toyota Tacoma či útoky na elektrickú infraštruktúru s cieľom eliminovať funkčnosť mestského osvetlenia a priemyselných kamier monitorujúcich ulice. Koncept nízkonákladovosti militantného akceleracionizmu tiež dopĺňajú informácie o možnosti šíriť propagandu aj prostredníctvom starých počítačov s pripojením na internet či návod ako sa nechať postupne vtiahnuť do akcie: „*Nemusíš začať streľbou. Najprv sa navnaď. Začni v malom. Zapáľ oheň, rozbi okno, prerež pneumatiky. A keď zistíš, že to dokážeš a ľahko z toho vyviazneš s jednoduchými bezpečnostnými opatreniami uvedomíš si, že je len veľmi malý rozdiel v množstve vynaloženého úsilia medzi takýmito vecami a strelením pár rýchlych rán do temena lebky Dorseyho,*[51] *kým sa venuje joggingu.*“

A spectacular operation serves as a powerful accelerant, dousing the embers of racial and political tensions and igniting an inferno of revolutionary change. Only after the beast system is razed to the ground, can our People be fully free. Many Disciples will be needed to fan the flames. But it all starts with a spark. One spark – one Man – choosing the righteous path of HOLY TERROR and stacking the bodies to God.“. NEZNÁMI: Militant Accelerationism: A Collective Handbook. A Terrorgram Publication, bez miesta a roku vydania, s. 6.

[47] Tamtiež, s. 42.

[48] Uvedené hnojivo obsahuje amónium nitrát a použil ho T. McVeigh pri už spomínanom atentáte v Oklahoma City v roku 1995.

[49] Tamtiež, s. 34 – 35.

[50] V tejto súvislosti stojí za pripomenutie vražda britského labouristického politika Jo Coxa v roku 2016 či nemeckého kresťanskodemokratického politika Waltera Lübckeho v roku 2019. Páchatelia oboch týchto vrážd (Mair a Ernst) sa nachádzajú aj v galérii svätcov militantného akceleracionizmu, viď nižšie – aj keď nedisponujem informáciou, či sa páchatelia hlásili konkrétne k militantnému akceleracionizmu. Už citovaná nemecká publikácia uvádza v Nemecku tri teroristické incidenty spojené s militantným akceleracionizmom, útok v Halle v októbri 2019 a ďalšie dva útoky, ktoré boli bezpečnostnými zložkami odhalené v štádiu príprav. RATHJE, J. – DITTRICH, M. – MANNEMAN, T. – MÜLLER, F. Militant Accelerationism. Origins and Development in Germany, s. 25 – 26.

[51] „*You don´t have to start out with guns blazing. Get a taste for it first. Start small. Light a fire, smash a window, slash some tires. And when you find you can do this things and easily get away with them with the simplest precautions, you will realize there is a very little difference in effort between those things and putting a few quick rounds into the back of Dorsey´s skull while he is out jogging.*“ Nie je jasné, kto je tým myslený; zrejme Jack Dorsley, CEO sociálnej siete Twitter.

Okrem množstva výziev na páchanie násilia, publikácia obsahuje „galériu svätých“ – obrázky niekoľkých desiatok vrahov s počtami obetí, od už spomínaného Jamesa Earla Raya (vraha černošského ľudskoprávneho aktivistu Martina L. Kinga) až po Frédérika Limola,[52] ktorý v decembri 2020 vo francúzskom Saint-Just zastrelil troch príslušníkov polície. Na tomto zozname je relevantný tiež fakt, že väčšina zo 78 „svätcov“ militantného akceleracionizmu spáchala svoje činy po roku 1990. Dvanásť z uvedených osôb vykonala svoje skutky v rokoch 1968 – 1988, 16 v rokoch 1991 – 1999 a zvyšok po roku 2000, pričom za poslednú dekádu, t. j. od roku 2012 svoje činy spáchalo 34 „svätcov“ a jeden „brat“. Na základe uvedených čísel je teda možné konštatovať stúpajúcu tendenciu, aj keď nie vo všetkých prípadoch išlo o vedomých nasledovníkov militantného akceleracionizmu, či jeho ideologických zdrojov, ako to je zrejmé napr. v prípade Dylanna Storma Roofa, ktorý v roku 2015 v americkom Charlestone zavraždil 9 ľudí a jedného zranil.[53] Bohužiaľ, do tejto galérie pribudli po roku 2020 už aj ďalšie tváre. Celkovo uvedený koncept bojovníkov svätej vojny považujem za reflexiu islamistického variantu konceptu svätého bojovníka (mudžahedína), ktorý je islamistickými skupinami chápaný ako obranca komunity/územia islamu („umma“). Súčasne – nakoľko viacero „svätých“ atentátnikov po spáchaní vrážd obrátilo zbraň proti sebe/zahynulo počas zásahu bezpečnostných síl a pod., reflektuje podľa môjho názoru súčasne aj islamistický variant konceptu svätých mučeníkov (šahíd).[54] Je výpovedné, že aj sami autori príručky militantného akceleracionizmu vnímajú svoje poslanie podobne ako džihádisti a na s. 127 sa dokonca nachádza vyhlásenie *Teraz si Jihadi John ty (You´re Jihadi John Now)*.[55]

Ako konkrétny príklad toho, že svätcom sa môže stať každý, publikácia „*Militant Accelerationism*“ venuje priestor Patrickovi W. Crusiusovi, ktorý v čase písania tohto textu čaká na súd pre strelecký útok v El Paso v roku 2019, počas ktorého mal zastreliť 23 ľudí a ďalších 22 zraniť (v texte je uvedené že za hodinu zastrelil 22 ľudí a 26 zranil). Crusius, ktorý podľa autora textu vyzerá ako niekto, kto nemal na škole kamarátov, ako „*coomer*“[56],

---

[52] Text uvádza meno vraha, počet obetí a dátum spáchania skutku/skutkov. Konkrétne uvádza nasledovné mená svätých: James Earl Ray, Frederick William Cowan, Paul Joseph Franklin, Theodore John Kaczynski, Gundolf Köhler, Gordon Wendell Kahl, Richard Wayne Snell, Robert Jay Matthews, James Oliver Huberty, David Lewis Rice, Jonathan Preston Haynes, Barend Hendryk Strydom, John Wolfgang Alexander Ausonius, Michael Frederick Griffin, Paul Jennings Hill, Franz Fuchs, Timothy James McVeigh, Larry Wayne Shoemake, Eric Robert Rudolph, Andrew Howard Brannan, James Charles Kopp, Robert Boltuch, Jessie Joe Roten, David James Copeland, Kim Michael Cook, Benjamin Matthews a James Taylor Williams, Benjamon Nathaniel Smith, Buffor O´Neil Furrow Jr., Richard Scott Baumhammers, Mark Anthony Stroman, Peter Mangs, Dennis Mahon, Nikita Tichonov, Hans Van Themsche, Jim David Adkisson, Keith Luke, Richard Andrew Poplawski, Joshua Cartwright, Scott Phillip Roeder, James Wenneker von Brunn, Andrew Joseph Stack III, Anders Behring Breivik, David Joseph Pedersen, Wade Michael Page, Frazier Glenn Miller Jr., Justin Christian Bourque, Eric Matthew Frein, Craig Stehpen Hicks, Dylann Storm Roof, John Russel Houser, Christopher Harper-Mercer, Anton Lundin-Pettersson, Robert Lewis Dear, Thomas Alexander Mair, Scott Michael Greene, Alexandre Bissonnette, Adam Wade Purinton, James Harris Jackson, Peter Raymond Selis, Sean Urbanski, Jeremy Joseph Christian, Darren Osborne, Samuel Lincoln Woodward, Luca Tranini, Gregory Bush, Robert Gregory Bowers, Brenton Harrisson Tarrant, John T. Earnest, Stephan Ernst, Patrick Wood Crusius, Phillip Faafeng Manshaus, Aaron Nathaniel Luther, Stephan Balliet, Tobias Rathjen, Guilherme vonNeutegem, Carl Girouard a Frédéric Limol. Titulom „brat“ je v galérii označený Kyle Rittenhouse, ktorý podľa rozhodnutia amerického súdu zastrelil dve osoby s sebaobrane.

[53] V zozname sa nachádza napr. aj známy americký ekoterorista Ted Kaczynski, známy ako Unabomber, ktorý nebol prívržencom belošského rasizmu.

[54] BEN AM, A. – WEIMANN, G.: Fabricated Martyrs. Perspectives on Terrorism, Október 2020, 14 (5), s. 131.

[55] Meno Jihadi John sa pripisuje britskému militantovi kuvajtského pôvodu Mohamedovi Emwazimu, ktorý sa pridal k teroristickej skupine Daeš (Islamský štát) a mal zamaskovaný vystupovať v propagandistických videách tejto skupiny, v ktorých odrezával hlavy zajatcom.

[56] Týmto termínom je myslený muž, ktorý podstatnú časť dní trávi sledovaním porna a masturbovaním.

ako niekto, kto trávi hodiny hraním hier Genoshin Impact a World of Warcraft a konečne ako niekto, kto je natvrdlý ako vrece zemiakov („*spud*“) a je možné ho beztrestne šikanovať, dokázal jednoduchou a dostupnou zbraňou uskutočniť útok s vyše dvoma desiatkami obetí. Text končí výzvou, aby každý ukázal „*systému*“, čoho je schopný.[57] V tejto súvislosti je zrejmé, že militantný akceleracionizmus sa – napriek výzvam na zakladanie skutočných skupín („*kmeňov*“) – orientuje primárne na vytváranie virtuálnych priestorov na stretávanie online a podnecovanie k terorizmu. Telegramové kanály, četovacie miestnosti v rôznych online aplikáciách, dnes už nefunkčné fórum Ironmarch, či iné online prostriedky slúžia na vytváranie sociálnych väzieb, občas prerušovaných, napr. zakázaním konkrétneho Telegramového účtu, ktoré nahradzujú „*kamerádenšafty*“ z éry historickej NSDAP či z Rockwellovej ANP. Ich prostredníctvom priaznivci militantného akceleracionizmu zdieľajú svoje pohľady na súčasné dianie, radia sa, ale aj zdieľajú príručky na výrobu a úpravu zbraní vrátane improvizovaných ako sú podomácky vyrobený mínomet či plameňomet, matríc na súčiastky zbraní vytlačiteľných na 3D tlačiarňach, výbušnín a improvizovaných výbušných zariadení, príručiek prežitia, publikácií zameraných na partizánsku vojnu (guerilla warfare), vojnu v meste (urban warfare), či dokonca publikácie, sumarizujúcich desiatky návodov na výrobu rôznych smrtiacich prostriedkov, ako je napríklad kniha amerického extrémistu Timothyho W. Tobiasona, známeho šírením funkčného návodu na výrobu antraxu.

Kým koncept bojovníka svätej rasovej vojny (Rahowa, skratka vznikla z anglického Racial Holy War), ktorý obraňuje územie náležiace árijskej rase (čo vyjadruje napr. v súčasnosti stále rozšírenejšie heslo Defend Europe) veľmi silno pripomína koncept mudžahedína brániaceho ummu (tzv. domáci džihád), pri zobrazovaní „svätcov“ Rahowy je možné pozorovať aj vplyv kresťanského zobrazovania svätcov. Vo viacerých prípadoch vyobrazenia vrahov pripomínajú ikony – ide o postavu (torzo) stojaceho muža, ktorého atribútmi svätosti je obvykle zbraň v rukách a „svätožiara“ zo symbolu čierne slnko.[58] Aj na Slovensku je možné zaznamenať šírenie zobrazení nórskeho teroristu Andersa Breivika so svätožiarou symbolu čierne slnko, či austrálskeho teroristu Brentona Tarranta, kde však symbol čierne slnko nemá za hlavou vo forme svätožiary, ale na hrudi a symbol tak predstavuje akúsi zvrátenú obdobu najsvätejšieho srdca Ježišovho. Tieto boli prítomné v rámci fóra Iron March, nie však v rámci publikácie *Militant Accelerationism.* Súčasne, rozvíjajúc uvedený „náboženský“ motív, citovaná terorgramová publikácia odkazuje na myšlienky A. Breivika o tom, že na mučeníctvo je potrebné sa pripravovať a útok je potrebné plánovať; súčasne však autori poukazujú na skutočnosť, že iní „muži akcie“ svoj útok nepripravovali, ale vykonali ho náhle, bez prípravy. Z toho vyvodzujú záver, aby aj ľudia, ktorí sa nepovažujú za človeka priamej akcie, uvažovali nad možnosťou, že ich môže osud povolať.

V tomto kontexte za povšimnutie stojí prístup militantného akceleracionizmu k náboženskej otázke. Autori publikácie odmietajú ateizmus, pričom dominanntý prvok „*náboženskej politiky*“ akceleracionistov predstavuje antisemitizmus/antijudaizmus, ktorý má „*ekumenicky*“ spájať viery najviac prítomné v národnosocialistickom/fašistickom prostredí, t. j. satanizmus, novopohanstvo a kresťanstvo, ktoré reprezentujú symboly

[57] NEZNÁMI. Militant Accelerationism: A Collective Handbook, s. 22.

[58] Symbol čierne slnko, ktorý sa podľa mojich poznatkov po prvý raz objavil na „kultovom“ hrade SS Wawelsberg, sa v posledných desaťročiach stal jedným z najčastejšie zobrazovaných symbolov súčasnej národnosocialistickej scény a je obvykle chápaný ako symbol regenerácie árijskej rasy. Preto jeho použitie ako „svätožiary“ plne zapadá do ideologických línií militantného akceleracionizmu.

obráteného kríža, runy algiz a latinského kríža.[59] Ide podľa môjho názoru o reflexiu názorov Himmlera, podľa ktorého „*esesman však neměl být ateistou, protiže 'to je jediný světonázor nebo náboženský názor, který v SS nebude trpěn.*“[60]

Prejavy na Slovensku

Explicitné a implicitné prejavy militantného akceleracionizmu, resp. jej inšpiračných zdrojov sú prítomné aj na Slovensku. Najstarším mne známym príkladom prenikania uvedených myšlienok a ich aplikácie do slovenského prostredia môže byť aj produkcia slovenskej národnosocialistickej/White Power (NS/WP) skupiny Cirhóza 88, konkrétne piesne Hurbanovo, Čierna babeta a Modré slúchadlá. V piesni Hurbanovo skupina oslavuje strelca Milana Juhásza, ktorý pri vražednom útoku v roku 2012 v Hurbanove zastrelil troch Rómov a dvoch ďalších zranil. V piesni Čierna babeta je zas oslavovaný vrah Štefan Gemer, ktorý pri útoku v obci Tupá pri Šahách taktiež zastrelil troch Rómov a dvoch zranil. Trojicu takto ladených piesní uzatvára pieseň s názvom Modré slúchadlá, ktorá, ako naznačuje jej názov, je oslavou vyčínania Ľubomíra Harmana, ktorý v roku 2010 v bratislavskej Devínskej Novej Vsi zabil 8 a zranil ďalších 14 ľudí. Ide o jediný mne známy prípad u nás, keď prišlo zo strany NS/WP skupiny k oslavnému otextovaniu rasovomotivovanej vraždy a v kontexte ich piesne s názvom Obesiť, venovanej politikom, tak celkom zrejme skupina akceleracionistické myšlienky – zámerne či nie – reflektuje. Nakoľko kladenie výrazného dôrazu na nenávisť k Rómom je pomerne špecifický (aj keď nie výlučný) česko-slovenský fenomén, je zrejmá nielen geografická ukotvenosť (traja vrahovia zo slovenského územia), ale aj ideologická naviazanosť na domáce tradície prítomné v prostredí NS skinheads. Ďalšími prejavmi prítomnosti militantného akceleracionizmu u nás je prítomnosť obrazových prvkov Misanthropic Division medzi materiálmi, ktoré som ako znalec pribratý do konania vyšetrovateľom skúmal v prípade stíhanom v roku 2021, či objavenie sa plagátov Feuerkrieg Division v Bratislave vo februári 2022, o ktorom informovalo Investigatívne centrum Jána Kuciaka.[61] Militantným akceleracionizmom bol aj dnes už na nepodmienečný trest odsúdený muž, vystupujúci pod prezývkou Slovakbro.[62]

Prítomnosť militantného akceleracionizmu v extrémistickom prostredí na Slovensku sa, bohužiaľ, dňa 12. októbra 2022 prejavila útokom proti príslušníkom LGBTI komunity v Bratislave, pri ktorom páchateľ zavraždil dve osoby a jednu zranil. Páchateľ útoku po sebe zanechal manifest so symptomatickým názvom *A CALL TO ARMS* (Volanie do zbrane), z ktorého je jeho inšpirácia militantným akceleracionizmom úplne zrejmá. Vychádzajúc z neonacistami všeobecne akceptovaných názorov autor manifestu viní ZOG a Židov z organizovania genocídy bielych, odkazuje na koncept árijského (bieleho) odporu a volá po úplnom vyhladení Židov. Špecifiká v súlade s militantným akceleracionizmom je konkrétne volanie po celospoločenskom kolapse USA, Ruska a v optimálnom prípade aj Číny (s. 4). Útočník nepovažuje túto zmenu za možnú prostredníctvom politického snaženia, ale len prostredníctvom použitia násilia.[63] Pritom menuje aj konkrétne ciele útokov:

---

[59] Pod kresťanstvom je v tomto kontexte potrebné chápať skôr rôzne militantné kresťanské sekty a skupiny ako kresťanská identita (Christian Identity), Army of God a podobne. NEZNÁMI: Militant Accelerationism: A Collective Handbook, s. 65.

[60] LONGERICH, P. Heinrich Himmler. Úplná biografie Říšskeho vůdce SS, s. 199.

[61] https://icjk.sk/202/Terorista-zo-Zamockej-sa-radikalizoval-na-Terrorgrame-jeho-clenovia-si-pripisuju-zasluhy [cit. 2023-01-10].

[62] https://www.aktuality.sk/clanok/uJQ8tpe/specializovany-trestny-sud-rozhodol-extremista-slovakbro-dostal-sest-rokov-vazenia/ [cit. 2023-01-10].

[63] „*In the end, the solution to all our problems and the way to achieve all out goals is violence, targeted at the right people and groups, in the right amounts, for the right amount of time, at the right time.*“ (s. 5).

predstaviteľov exekutívnej, zákonodarnej aj súdnej moci, bankárov, umelcov, médiá, prisťahovalcov, ciele súvisiace s vakcínami proti covidu, predstaviteľov priemyslu, členov LGBTI komunity, policajtov, ideologických oponentov, vnútorných oponentov a Židov, ako aj ich rodiny či majetky. Len takéto činy môžu, podľa páchateľa útoku, akcelerovať pád sionistickej okupačnej vlády (s. 6 – 7). Na nasledujúcej strane nie príliš prekvapivo odkazuje na commandera Rockwella, ako aj W. L. Piercea a J. Masona. Na ďalších stranách svojho manifestu popisuje ako zdroje svojej inšpirácie páchateľov dvoch útokov z roku 2019 a – plne v súlade so spôsobom vlastným militantnému akceleracionizmu – označuje páchateľov teroristických útokov B. Tarranta, Johna Earnesta, Patricka Crusiusa a Paytona Gendrona prídomkom „svätý". Ďalší typický prvok – v rámci ktorého militantný akceleracionizmus ide nad rámec téz prítomných v súčasnom NS prostredí – je možné nájsť na stranách 51 a 52 manifestu. Autor tu vyjadruje myšlienky o potrebe nahradiť fatalizmus („*black pill*") nenávisťou („*hatepill*") a o potrebe prispieť k destabilizácii súčasného spoločenského zriadenia prostredníctvom posunu Overtonovho okna smerom k nenávisti. Doslova navádza, aby jeho nasledovníci „normalizovali" vtipy o vraždení politických nepriateľov, používali proti nim doxing a dehumanizovali ich, používali násilie ako politický prostriedok a odmietali voľby. Ďalej tu nachádzame výzvu na normalizovanie označovania politických či rasových nepriateľov ako podľudí, škodcov či smeti, normalizovanie rasových treníc a medzirasovej nenávisti, označovanie Židov za zodpovedných za majetkové otroctvo a za inváziu farebných ľudí, ale aj normalizovať diskusiu o vzájomných útokoch medzi komunitami neeurópskych národov v USA. A napokon zdôrazňuje potrebu normalizovať hrdinstvo jednotlivých „*bojovníkov*" a „*jednotiek*", obdivu ich úspechu a ich obeti v boji proti sionistickej okupačnej vláde.

Plne v súlade s rétorikou militantného akceleracionizmu útočník na ďalších stranách vyzýva na chopenie sa meča (s. 53) a odsudzuje všetky iné postoje než „*akcia*" (s. 54 – 55). Pasáž na nasledujúcich dvoch stranách je tiež z pohľadu skúmania militantného akceleracionizmu relevantná. Páchateľ bratislavského útoku sa tu obracia na ľudí, ktorí nemajú priateľov, cítia sa osamelo, bez lásky a bez zmyslu života. Podľa jeho názoru by práve takíto ľudia – úplne by stačili piati s automatickými puškami a dostatkom granátov – mohli počas summitu v Davose zásadne prispieť k záchrane bielej rasy. Na ďalších stranách sa venuje psychologickej príprave na útok a veľmi pravdepodobný koniec života po jeho spáchaní a kvalifikovaniu cieľov s ohľadom na význam a „*hustotu výskytu*". A napokon, útočník sa ku koncu svojho manifestu sám k akceleracionizmu otvorene hlási. Na s. 62 označuje B. Tarranta za muža, ktorý začal „*moderný akceleracionistický odpor*". Za ďalšie zdroje inšpirácie uvádza už spomínané romány Turnerove denníky a Lovec, ako aj román amerického neonacistu Harolda Covingtona s názvom *The Brigade.* A v neposlednom rade citovanú Terorgramovú publikáciu *Militant Accelerationism* z roku 2020, ako aj ďalšiu akceleracionistickú publikáciu *Hard Reset* z roku 2022, ktorú som však pri koncipovaní tejto štúdie nemal k dispozícii.

Už krátko po útoku sa v rámci Terrorgramu objavili materiály vzťahujúce sa k tejto osobe, ktorá je v nich označená za „6. učeníka Sv. Tarranta" a „prvého svätca Terrorgramu."[64]

---

[64] https://cst.org.uk/public/data/file/7/0/The%20Bratislava%20LGBT%2B%20Bar%20Shooting.pdf, https://www.rsis.edu.sg/rsis-publication/icpvtr/bratislava-shooting-the-making-of-terrorgrams-first-saint/#.Y8_g_MmZPq4 [cit. 2023-01-24].

Záver

Militantný akceleracionizmus v súčasnosti predstavuje najradikálnejšiu súčasť globalizovaného neonacistického prostredia. Okrem vlastných zdrojov z NS prostredia, ktoré som podrobnejšie priblížil v jednotlivých častiach štúdie, je inšpirovaný dobovými teroristickými skupinami a džihádizmom. Hlavným prostriedkom, prostredníctvom ktorého chce militantný akceleracionizmus dosahovať svoje ciele, sú teroristické útoky. Militantní akceleracionisti sú ich prostredníctvom nepochybne schopní napáchať súčasnej spoločnosti značné morálne aj materiálne škody, súčasne je však podľa môjho názoru vylúčené, aby pri súčasnom stave spoločnosti tieto viedli k nimi želanému kolapsu civilizácie. Nazdávam sa, že útoky osamelých vlkov uvedený potenciál nemajú a rovnako ani útoky na dopravnú, energetickú, či inú infraštruktúru.

Ďalej je dôležité pripomenúť, že militantný akceleracionizmus sa odlišuje od obvyklých konceptov bojovo-politickej činnosti, ktoré sú v rámci globálneho NS prostredia prítomné, keď NS skupiny – v zmysle názorov amerického neonacistu Davida Lanea a iných – vyvíjajú činnosť smerujúcu na jednej strane k vytvoreniu „*politického krídla*“ a súčasne aj k vytvoreniu „*vojenského krídla*“. Úlohou „*politického krídla*“ má byť šírenie prvkov NS ideologických konceptov, snaha o ich presadenie sa v politickom a spoločenskom diskurze a dosiahnutie akceptácie (minimálne niektorých prvkov) aj v rámci mainstreamovej spoločnosti. Týmto spôsobom sa má v zmysle obvyklých stratégií neonacistov napomôcť k vytvoreniu rezervoáru či bázy („*pool*“), z ktorej bude možné čerpať budúcich príslušníkov „*vojenského krídla*“. Na druhej strane úlohou „*vojenského krídla*“ má byť snaha o vyzbrojenie sa a uskutočňovanie výcviku (ktorí sa neraz snažia získať infiltrovaním do ozbrojených zborov danej krajiny) s tým, že toto má prebiehať až do „*vhodného momentu*“, kedy bude „*vojenské krídlo*“ schopné vystúpiť so zbraňou v ruke a podieľať sa na nastolení národnosocialistického režimu. Obe krídla potom majú vo vzájomnej súčinnosti dosiahnuť zvrhnutie nenávidenej demokracie a víťazstvo národného socializmu, podobne ako to dokázal Hitler v roku 1933.

Nakoľko však v prípade NS hnutia, ktoré vo väčšine krajín sveta čelí značnému záujmu bezpečnostných zložiek štátu, nejde o jednoduchú a rýchlo riešiteľnú situáciu, nie je neobvyklé, že príslušníci „*vojenského krídla*“ podliehajú netrpezlivosti a žiadajú (možno aj pod vplyvom šíriaceho sa militantného akceleracionizmu) o vykonávanie krokov, ktoré by vyvolali revolúciu okamžite, resp. v krátkodobom horizonte. V kontraste s načrtnutou dlhodobejšou stratégiou žiada militantný akceleracionizmus uskutočňovanie okamžitých útokov a ako jedinú prijateľnú alternatívu teroristických aktivít akceptuje len rozhodnutie mať veľa árijských detí na sebestačnej usadlosti. Akceleracionisti si zo zdrojov, ktoré formovali ich vnímanie akcie, vytvorili predstavu, že svet a biela rasa je už pod vládou sionistov a jedinou možnosťou, ako tento stav zmeniť, je kolaps civilizácie. Preto kladú dôraz na myšlienky budovania podzemných bojových buniek, splývanie s okolím a súčasne s ideologickou indoktrináciou kladú veľký dôraz na získavanie schopností a zručností upotrebiteľných pri partizánskej vojne. Aj napriek nepočetnosti a geografickej či inej izolovanosti je v rámci militantného akceleracionizmu evidentná snaha o budovanie „*online kamerádenšaftu*“, ktorý bude vychovávať a vzdelávať ďalších útočníkov.

Ako väčšie nebezpečenstvo je podľa môjho názoru potrebné vnímať snahu uchopiť moc v niektorých regiónoch či krajinách, ktorá je v rámci povojnového NS prostredia prítomná, pričom sú už od 80. rokov minulého storočia známe neúspešné pokusy o nastolenie NS režimu v niektorých oblastiach.[65] Práve takýmto snahám môže napomôcť tolerovanie potenciálne

[65] Konkrétne ide o partizánsku činnosť Brüder Schweigen/severozápadný teritoriálny imperatív a zmarený pokus o prevrat na karibskom ostrove Domenica z roku 1981.

násilných NS skupín zo strany profašistických či ultranacionalistických populistických strán a vlád či preberanie určitých tém zo strany takto orientovaných politikov.

Literatúra

BEN AM, A. – WEIMANN, G. Fabricated Martyrs. Perspectives on Terrorism, Október 2020, 14 (5): 130 – 147.

GOODRICK-CLARKE, N. 2002. Black Sun. Aryan Cults, Esoteric Nazism and the Politics of Identity. New York – London, ISBN 0–8147–3124–4, 371 s.

HITLER, Adolf. 2019. Projevy 1922 – 23, Praha. ISBN 978-80-907542-1-8, 360 s.

KAPLAN, J. (ed.) 2000. Encyclopedia of White Power. A Sourcebook on the Radical Racist Right. Lanham, 585 s. ISBN 0-7425-0340-2

LONGERICH, P. 2020. Heinrich Himmler. Úplná biografie Říšskeho vůdce SS. Praha, 707 s. ISBN 978-80-247-3959-5.

MASON, J. 2017. Siege. 3rd Edition, 560 s.

MCDONALD, A. Turnerovy dennníky (český preklad šírený ako pdf súbor)

MCDONALD, A. Lovec (český preklad šírený ako pdf súbor)

NEZNÁMI. Militant Accelerationism: A Collective Handbook. A Terrorgram Publication, bez miesta a roku vydania, bez ISBN, 129 s.

RATHJE, J. – DITTRICH, M. – MANNEMAN, T. – MÜLLER, F. 2022. Militant Accelerationism. Origins and Development in Germany. Berlin : CeMAS – Center für Monitoring, Analyse und Strategie gGmbH, 46 s. ISBN: 978-3-9823869-4-2.

SAGEMAN, M. 2004. Understanding Terror Networks. Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 220 s. ISBN 0-8122-3808-7

~JK: A Call to Arms.

An Introduction to Militant Accelerationism. Dostupné [online] z: https://www.accresearch.org/shortanalysis/an-introduction-to-militant-accelerationism

Terorista zo Zámockej sa radikalizoval na Terrorgrame, jeho členovia si pripisujú zásluhy. Dostupné [online] z:

https://icjk.sk/202/Terorista-zo-Zamockej-sa-radikalizoval-na-Terrorgrame-jeho-clenovia-si-pripisuju-zasluhy-

Špecializovaný trestný súd rozhodol. Extrémista Slovakbro dostal šesť rokov väzenia**.** Dostupné [online] z:

https://www.aktuality.sk/clanok/uJQ8tpe/specializovany-trestny-sud-rozhodol-extremista-slovakbro-dostal-sest-rokov-vazenia/

https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/atomwaffen-division https://www.adl.org/resources/backgrounder/atomwaffen-division-awd-national-socialist-order-nso

https://www.adl.org/resources/backgrounder/feuerkrieg-division-fkd

http://reftlight.euromaidanpress.com/2016/09/30/misanthropic-division-a-neo-nazi-movement-from-ukraine-and-russia/

Keywords: National Socialis movement, neo-Nazism, militant accelerationism, terrorism, history

Summary

The study depicts ideological sources of militant accelerationism as well as the aims of this relatively new part of the current National Socialist movement. Further on, it deals with signs of the presence of militant accelerationism in Slovakia and summarizes possible threats it may pose for the society.

Mgr. Matej Medvecký, PhD.
samostatný vedecký pracovník
Vojenský historický ústav
Krajná 27, 821 04 Bratislava
0907 725 611
e-mail: matej.medvecky@vhu.sk

Recenzenti: mjr. doc. PhDr. JUDr. Mgr. Jozef Medelský, PhD.,
mjr. PhDr. Vladimír Malíček, PhD.